

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๘

เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของอาจารย์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามกรอบจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์ และเป็นไปตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๘ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ว่าด้วย จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“คณะกรรมการพิจารณาสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้งตามข้อบังคับนี้

“อาจารย์” หมายความว่า อาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“หน่วยงาน” หมายความว่า มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หมวด ๑ คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการ คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ซึ่งแต่งตั้งโดยมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	เป็น	ประธานกรรมการ
(๒) รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	เป็น	รองประธานกรรมการ
(๓) ตัวแทนคณบดี จำนวนหนึ่งคน	เป็น	กรรมการ

(๔) ผู้แทนอาจารย์คณะบริหารธุรกิจ จำนวนหนึ่งคน	เป็น	กรรมการ
(๕) ผู้แทนอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน	เป็น	กรรมการ
(๖) ผู้แทนอาจารย์คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน	เป็น	กรรมการ
(๗) ผู้แทนอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน	เป็น	กรรมการ
(๘) ผู้แทนอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ จำนวนหนึ่งคน	เป็น	กรรมการ
(๙) นิติกรประจำมหาวิทยาลัย จำนวนหนึ่งคน	เป็น	กรรมการ
(๑๐) ผู้อำนวยการสำนักอธิการบดี	เป็น	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่

อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ข้อ ๕ กรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ครบวาระ
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการแต่ละประเภท
- (๔) ตาย

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังไม่ได้ดำเนินการแต่งตั้ง หรือเลือกกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะได้แต่งตั้งหรือเลือกกรรมการขึ้นใหม่

กรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่วาระที่เหลือของผู้ซึ่งตัวแทน เว้นแต่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน มหาวิทยาลัยจะไม่แต่งตั้งกรรมการขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) วางนโยบาย กำหนดแนวทางในการดำเนินงานส่งเสริมจรรยาบรรณให้เป็นไปตามแนวนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) ส่งเสริมและพัฒนาจรรยาบรรณแก่อาจารย์ที่ปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
- (๓) กำหนดมาตรการ เสนอข้อปรับปรุง หรือเพิ่มเติมการกระทำที่เป็นความผิดจรรยาบรรณเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับอย่างจริงจัง มีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- (๕) ประเมินผลการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้และจัดทำรายงานเสนอสภามหาวิทยาลัยทุกสิ้นปี

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ มีการประชุมทุกหกเดือน หรืออาจกำหนดให้มีการประชุมมากกว่านั้นก็ได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณ

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ประธานกรรมการคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณอาจเรียกให้มีการประชุมสามัญก็ได้

หมวด ๒ จรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ข้อ ๘ อาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณต่อตนเอง ดังต่อไปนี้

- (๑) พึงสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
- (๒) พึงไม่ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของความเป็นอาจารย์
- (๓) พึงอนุรักษ์ ส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ
- (๔) พึงมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอยู่เสมอ
- (๕) พึงมีมนุษยสัมพันธ์อันดีต่อผู้อื่น มีวาจาสุภาพ มีความประพฤติดีงามเป็นที่น่าเคารพนับถือ ของบุคคลอื่น

(๖) พึงมีบุคลิกภาพที่ดี มีภูมิความรู้ดี น่าเชื่อถือ เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์

ข้อ ๙ อาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ อย่างมีเสรีภาพทางวิชาการ โดยไม่ถูกรอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด ๆ และพึงละเว้นการนำเสนอผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน
- (๒) พึงศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้หรือแสวงหาองค์ความรู้ใหม่อย่างสม่ำเสมอ
- (๓) พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ข้อ ๑๐ อาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเป็นธรรม โดยไม่หวังผลประโยชน์หรือสิ่งตอบแทนใด ๆ โดยมีขอบ
- (๒) พึงปฏิบัติหน้าที่สอนและอบรมนักศึกษาด้วยความตั้งใจ ขยันหมั่นเพียร และพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
- (๓) พึงให้คำแนะนำ ปรีกษาและร่วมมือ แก่นักศึกษาและผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์โดยเสมอภาค ปราศจากอคติ
- (๔) พึงให้การสนับสนุนแก่นักศึกษาให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและการดำรงตนตามแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสม ไม่ขัดต่อกฎหมายและประเพณีที่ดีงาม
- (๕) พึงปฏิบัติงานด้วยความสุจริต เสมอภาพและปราศจากอคติ

ข้อ ๑๑ อาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณต่อหน่วยงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) พึงมีความประพฤติในการปฏิบัติตนและเป็นแบบอย่างในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร
- (๒) พึงปฏิบัติรักษาชื่อเสียง ไม่กระทำการใดที่เสื่อมเสียชื่อเสียงต่อมหาวิทยาลัย
- (๓) พึงปฏิบัติตนอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้อง สมเหตุสมผลโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ
- (๔) พึงปฏิบัติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลาและใช้เวลางานให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๕) พึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัด คำนึงค่าโดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเกินความจำเป็น

ข้อ ๑๒ อาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน ดังต่อไปนี้

(๑) พึงดูแลเอาใจใส่ผู้ได้บังคับบัญชาทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการและยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ได้บังคับบัญชา ด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมอย่างเสมอภาค

(๒) พึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ให้ความร่วมมือช่วยเหลือผู้ร่วมงานของตนเอง ทั้งด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

(๓) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(๔) พึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมนุษยสัมพันธ์อันดี

(๕) พึงยกย่องให้เกียรติ เคารพในศักดิ์ศรี ไม่ให้ร้ายผู้บังคับบัญชา ผู้ได้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๓ อาจารย์ต้องมีจรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และต่อประชาชน ดังต่อไปนี้

(๑) พึงมีความเมตตากรุณาต่อนักศึกษาและผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกันด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๒) พึงยินดีช่วยเหลือ ส่งเสริมนักศึกษา และผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

(๓) พึงเผยแพร่ผลงาน และถ่ายทอดความรู้ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

หมวด ๓ การกระทำที่ผิดจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ข้อ ๑๔ การกระทำของอาจารย์ดังต่อไปนี้ เป็นการกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) การนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองโดยมิชอบ

(๒) การล่วงละเมิดทางเพศหรือมีความสัมพันธ์ทางชู้สาวหรือประพฤติก่อกวนให้ผู้อื่นเข้าใจว่ามีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับนักศึกษาซึ่งมิใช่คู่สมรสของตนเอง

(๓) การเรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากนักศึกษา หรือผู้รับบริการ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการใด

(๔) การเปิดเผยความลับของนักศึกษาหรือผู้รับบริการที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือความไว้วางใจทั้งนี้โดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่นักศึกษาหรือผู้รับบริการ

(๕) การสอน หรืออบรมนักศึกษา เพื่อให้กระทำการที่รู้ว่าเป็นผิดกฎหมายหรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการกล่าวหาเป็นหนังสือหรือปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าอาจารย์กระทำผิดจรรยาบรรณให้ผู้บังคับบัญชาของอาจารย์ผู้นั้นเสนอต่ออธิการบดี เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามระเบียบ

ข้อ ๑๖ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอให้อธิการบดีดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อ ๑๔ ตามลักษณะความร้ายแรงและพฤติการณ์แห่งการกระทำ

ข้อ ๑๗ การกระทำผิดจรรยาบรรณที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอให้อธิการบดีเพื่อดำเนินการตามระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่ออธิการบดีได้สั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้รายงานต่อคณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณเพื่อทราบ

หมวด ๔ บทลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์

ข้อ ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนถือว่ากระทำผิดจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อวินิจฉัยให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) ตักเตือนเป็นหนังสือ หรือ
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือ
- (๓) ทำทัณฑ์บน และ
- (๔) บันทึกในทะเบียนประวัติบุคคลด้วย

หมวด ๕ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๐ ผู้ถูกดำเนินการทางจรรยาบรรณมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดำเนินการทางจรรยาบรรณได้ โดยยื่นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว โดยคำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พิจารณาการอุทธรณ์ที่รับไว้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ข้อ ๒๒ ในกรณีจำเป็นให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย มีอำนาจขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีปัญหาในการตีความตามข้อบังคับนี้ หรือดำเนินการอื่นใดที่ไม่ได้ระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ดร.ฉันทวิทย์ สุชาติานนท์)

นายกสภามหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ